

GARABONCIÁS

*A PÉCSI REFORMÁTUS KOLLÉGIUM
ÁLTALÁNOS ISKOLÁJÁNAK LAPJA*

Gárdonyi Géza: Fel nagy örömré!

Fel nagy örömré! Ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisdéd Szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömré Istenedet.

Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elúzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik Őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

Régi karácsonyok

Anyukám és az öccse nagyon szerették a karácsonyt.

A papám szenteste előtt mindig elvitte őket sétálni, vagy meglátogattak egy barátot. Addig otthon a mama feldíszítette a karácsonyfát. Mindig mérgelődött, mert a papa úgy faragta le a fa törzsét, hogy ha beleállították a cserépbe, ferde volt. Voltak színes égők és érdekes gomba, macska alakú gömbjeik is. Ez tette érdekessé a gyerekek számára a fenyőt. Mikor hazaérkeztek, meglátták a gyönyörű fát. Kicsi korukban elhitték, hogy az angyalok díszítették fel. Az utcáról már észrevették a színes égőket. Úgy gondolták, hogy ilyenkor mennek haza a mennybe Isten segítői. Szenteste mindig sokat énekeltek a fa alatt.

A papa nagyon szeretett fényképezni. A fürdőszobában külön felszerelése is volt, amivel előhívta a képeket. Mindig csinált fotókat karácsonykor. Általában úgy, hogy mindenki kiválaszthatott egy gömböt, és azt fogva állt a fenyő mellett.

Nagyobb korukban anyáék már együtt díszítették a karácsonyfát. Mindig a gyerekek feladata volt ellenőrizni, hogy melyik égő égett ki, melyiket kell kicserélni. Mindig kettő fajta szaloncukor volt. Zselés és csokikrémes. Ezt a kettőt kedvelte a legtöbb ember. Anya kedvence a zselés volt. Csak első nap egyet, kettőt ehetek meg a fáról. A mama mindig mérges volt, ha máskor is ettek a fenyőről, mert mindig otthagyták a gyerekek a cukorpapírt fellógatva.

Hát így történt egy karácsony anyukáméknál!

Juhász Eszter 5.a

Karácsonyi vásár

A karácsonyi vásárra már hetekkel előtte készültünk. Hívtunk szülőket, hogy segítsenek szép képeslapot, és más portékákat készíteni. Pár gyerek is eljött. Mi gyerekek az osztálytermet is feldíszítettük. A karácsonyi

vásár napja is eljött, mindenki segített átvinni a sok ajándéknak valóval megrakott dobozokat a Sportcsarnokba. A vásárlás előtt egy kis rövid előadás volt. Rengetegen voltak, és még folyamatosan jöttek. Ahogy körbesétáltam, láttam szép mécseseket, mikulás csizmákat, Adventi koszorúkat, kézműves tárgyakat, és még sorolhatnám... Hozzánk nagyon sokan jöttek nézelődni és sokan vásároltak is. Még fényképet csináltatni is lehetett. Volt sok finomság a büfében. Körülbelül fél nyolcig árultunk, utána jött az „akció”. Én is sok szépet vettem szüleimnek, nagyszüleimnek!

Boldog karácsonyt!

Vándor Kíra 5.a

Az ügy történt ...

Az 5/A osztályfőnöke, Zsuzsa néni kihirdette az osztályban, hogy egy nagyon jó verseny lesz az iskolában.

Ez a versenyt úgy nevezték el, hogy EKF, vagyis: Európa Kulturális Fővárosa.

- Ki szeretne jelentkezni? - kérdezte.

Rögtön jelentkezett három lány és két fiú.

Azt mondta Zsuzsa néni, hogy lehetünk egy csapatban, de össze kell dolgoznunk.

Először a csűrben gyülekeztünk és kiosztottak egy kis papírt, amin rajta volt a csapat száma és a feladatok. Mi a 3-as csoport voltunk. Az első állomás a FELADATLAP volt. Kaptunk egy nagy papírt és azon voltak kérdések és válaszok. Be kellett karikázni a helyes megoldást. Átmentünk egy másik terembe, ott ÉNEKELNI kellett, vagyis át kellett írni a „Hull a szilva a fáról” című népdalt, hogy EKF-es legyen. Nekünk jól sikerült, 8 pontot értünk el. Ezután jött a 3. feladat: a TOTO+PLAKÁT. Itt totózni kellett. Gyönyörű plakátokat láttam, a miénk fából készült. Ezek után az izgalmas feladatok után jött egy kis pihenés, vagyis a FILM!

Sok szép képet mutatott be Pécsről. Nekem tetszett minden, de ez még semmi! Most jött a java: az IDEGENVEZETÉS! Az egyik fiú szépen fölkészült ebből. 13 pontot kaptunk. A legutolsó feladat volt a MONDA. Amit leírtunk, azt el kellett játszani. Nagyon viccesre sikerült, amiért kaptunk 14 pontot. A verseny véget ért, most már csak a hétfőt

kellett megvárni, hogy elmondják, ki győzött. Izgatottan vártuk már, mert a többi csapat nagyon ügyes volt! Végre eljött az a perc /másodperc, hogy kimondják az eredményt.

-A győztes a 3. csoport!!!!!! -mondta az igazgató néni boldogan.

Erre mindenki felugrott és örömmel kiszaladt az ajándékért. Kaptunk egy szép kulcstartót, valaki egy sapkát, mindenki egy könyvet, és sok szép emléket!

Vándor Kíra 5.a

Most közreadjuk a legötletesebb EKF mondákat

A Zsolnay híd mondája

Valaha nagyon régen, ott ahol most a Zsolnay híd van, két város volt. A híd bal oldalán, és attól balra volt Pé, a híd jobb oldalán, és attól jobbra volt Cs. Persze akkor még nem volt a híd. Pé-n olyanok éltek, akik mindent csak háborúval, verekedéssel „oldottak meg”, Cs-n pedig mindennek csak örülni tudtak, még annak

is, ha súlyos betegséggel születtek, mert úgy gondolták, hogy ez csak egy próbatétel, hogy így is tudnak-e boldogok lenni?

Pé-n sok ember vesztette életét a háborúban, míg Cs-n boldogan haltak meg különböző halálos betegségeikben. Mindkét város lakossága tudta, hogy ez így nem mehet tovább, ezért kitalálták, hogy egy kis időre átmennek egymás városaiba, hogy segítsék egymást. Pé lakói arra tanították Cs lakóit, hogy a betegséget kezelni kell, nem pedig örülni neki, míg Cs lakói arra nevelték Pé lakóit, hogy a konfliktusokat nem lehet verekedéssel megoldani.

Olyan jól együttműködtek, hogy úgy döntöttek, egyesítik a két várost!

Ennek öröme megépítették a Pécs űrhajót, amit fellöttek. De a környéken részegeskedők garázdálkodtak, és amikor az űrhajót felügyelő rendőr leejtette a pisztolyát, a részegek egyből felkapták, és az űrhajó aljába lőttek. Így az levált a felső részétől, és a két épület közé beszorult, mint egy híd.

Azóta tényleg hídként használják, és a két város egyesülésének szimbóluma!

7.a osztály

Monda a szerelmesek lakatfaláról

A Nagy Lajos Gimnáziumhoz közel volt egy kerítés. Ez a kerítés nem szolgált semmire már évek óta. Ajtó nem volt rajta, de egyvalami igen, rengeteg lakat. Ennek a lakatfalnak érdekes mondája van, amit most elmesélek.

Élt egyszer egy Attila nevű jóképű ifjú. Szerelmét Katalinnak hívták. A szerelmük kifogyhatatlan volt. Ata katona volt, Kata tanár. A fiút külföldre szólította a munka, de Katust nem vihette magával. Szerelmük jeléül vettek egy lakatot és belevárosztatták a nevük. Ezt az érdekes „zálogot” felrakták a kerítésre, ami a gimnáziumhoz közel állt. A kulcsát jó messzire eldobták, vagy elrejtették, nehogy megtalálja valaki és leszedje onnan. A lakatok gyűlni kezdtek, ahogyan a hír is egyre gyorsabban terjedt.

Azt elfelejtettem mondani, hogy nem ők voltak, akik először lakatot tettek rá, hanem a középiskolás végzősök a szekrényük lakatját helyezték itt el.

Mára már az egész fal tele lett, ezért már a Dzsámi korlátján is találhatóak ilyen zárszerkezetek.

6.a

A Tudásközpont születése

-mese az 5. b osztály csapatának tollából-

A Mecsek mesés lankáin igen okos és szorgos méhek éldegélnek évezredek óta. Az ő országukban történt mindez:

Egyszer a méhkirálynő megparancsolta, hogy építsék fel a Tudásközpontot, és rakjanak bele 4 emelet magas könyvtárat. Amikor elkészült, csodaszép lett. Ám a gőgös uralkodó nem elégedett meg ezzel. Parancsba adta, hogy építsenek a közepére egy Zsolnay kerámiával kirakott kaptárat. Amikor elkészült, azt mondta, hogy a nép csak egy évben egyszer jöhet be, méghozzá a bál éjszakáján és csak a kaptárba.

Teltek, múltak az évek, egyszer csak a gőgös méhkirálynő meghalt. Új királynő lett, aki szerette a népet, és megengedte nekik, hogy használják a könyvtárat egész évben az év minden napján.

Azt kívánta népének, érezzék jól magukat, élvezzék ők is a megismerés, tanulás és tudás örömét...

Francsics Bojána 5.b

A Tudásközpontban jártunk

Egyik csütörtök délután az osztállyal buszra szálltunk, és meglátogattuk Pécs új könyvtárát, a Tudásközpontot.

Először Eszter nénivel megnéztük a kaptárt. Kipróbáltuk a visszhangot, amit mindenki nagyon élvezett.

Majd később a lépcsőn felmentünk a gyerekkönyvtár és a zeneműtár szintjére, a negyedik emeletre. Megnéztük a könyveket, körbejártunk mindenhol.

Ezután Eszter néni egy kis szobához vezetett minket. Itt beszélgettünk az emberekről, hogy milyen jó, hogy mindenki más. Ehhez fűződött Lázár Ervin meséje egy hollóról, aki más színű akart lenni, hogy szeressék, és legyenek barátai. Közben észre sem vette, hogy már fél éve egy kisfiú szereti őt. A végén

összebarátkoztak, csak azt sajnálta a madár, hogy ilyen sok időt elvesztegetett a barátságából. Erről a meséről még beszélgettünk egy kicsit.

Kitöltöttünk egy tesztet is Pécs környezetvédelmével és a mi otthoni környezetbarát tevékenységeinkkel kapcsolatban.

Majd két csoportban lifttel lementünk az olvasószoba emeletére. Kis ideig itt is néztünk könyveket, de találtunk újságokat is. Eszter néni azt is elmondta, hogy úgy lehet használni a számítógépeket, ha beírjuk a születési hónapunk és napunk dátumát (számmal).

Mikor visszamentünk a ruhatárba a táskáinkért sokat beszélgettünk a látogatásunkról. Szerintem mindenkinek élmény volt ide eljönni. Látogass el ide te is!

Juhász Eszter 5. a

A búzaszem története

Én, kis búzaszem,
mint minden búzaszem,
ember keze által,
ló húzta eke által,
a földbe kerülök.
Betakarnak' földbe fahengerrel,
tövisborona segítségével.

Gazdám figyel, kezdek-e nőni.
Kezdek-e fejlődni,
Ő örömeire megteremni.
Meghasadok-e Szent Jánosra,
Péter-Pál napjára.
Jöhet-e a kasza,
A hajnali pirkadatra.
Levág a kasza,
S követ az asszony sarlója.

Kévékbe csavartak,
majd lenyomtattak.
A nyomtatás előtt letarlóztak,
Hogy kijöjjenek belőlem a magvak.

Kincses Előd 6. b

Négy nap az aradi 13 városában

November második felében rendezték meg Aradon a Magyar Nyelv, Irodalom és Kultúra Tantárgyversenyt a Kárpát-medencében élő magyar fiatalok számára. Az alábbiakban erről szeretnénk beszámolni, ami mindannyiunknak nagy élményt jelentett.

Az iskolából hatan vehettünk rajta részt, egy-egy fő a 7.-től a 12. évfolyamig. Névszerint: Pajer Dorottya (7.b), Andrásfalvy Csenge (8.b), Kiss Kriszta (9.a), Fuszanecker Anett (11.b), Csonka Áron (12.b) és Zákányi Kata (12.a). A versenyanyag 2 évfolyamonként más volt: Csiky Gergely és Apáczai Csere János 1-1 művéből kellett felkészülni. Mindenkinek tudnia kellett az 1848-49-es szabadságharc aradi kötődéséről és az aradi várról, valamint az idén 5 éve visszaállított Szabadság-szoborról. Ezen felül egy szabadon választott Tóth Árpád verset is meg kellett tanulni. Ezekből minket nagyon alaposan felkészített minket Bányai György tanár úr és Pavlovicsné Erényi Zsuzsa tanárnő. És most inkább beszéljünk az ott eltöltött időről!

November 24-én, szerda reggel indultunk egy 9 személyes busszal, sofőrünk egy nagyon kedves Gyuri bácsi volt. Útközben megálltunk Szegeden egy kis városnézésre, és onnan már nem messze esett az úti célunk. A határon csont nélkül átléptünk, utána pedig 1 órával előbbre állítottuk az óránkat. Szállásunk a rendező Csiky Gergely Iskolaközpont internátusa volt. Minket, az öt lányt egy szobában szállásoltak el. Nagyon rendezett, kulturált volt külön mosdóval. Másnap reggel mindenki átvonult a közeli iskola tőszomszédságában lévő Nyugati Jelen című magyar újság szupermodern komplexumába, az ünnepélyes megnyitóra. Utána következett az írásbeli, amin egy szövegértés volt az egyik feladat, és egy megadott résztől nekünk kellett megírunk a regény végkifejletét. Ez szerintem egy nagyon kreatív feladat volt, és sok jó megoldás született. Délután várost néztünk és pénzt váltottunk (a pénznem a lej, és a papírpénz szinte elszakíthatatlan, valószínűleg műanyag, és van rajta egy átlátszó rész is), utána pedig a magyar kisszínházba mentünk. Ott Éder Enikő fogadott minket dalokkal, versekkel. Nagyon színvonalas volt a produkciója. Egyébként ő játszotta a Társulatban Saroltot.

Másnap délelőttre volt meghirdetve a szavalóverseny. Korcsoportonként sorszámot húztunk, és ott, minden résztvevő és tanár előtt kellett elmondanunk a választott Tóth Árpád versünket. Nagyon szép, de általában eléggé szomorkás verseket hallhattunk, és ez jó alkalom volt arra, hogy többfajta nyelvjárást fedezzünk föl az előadásokban. Mert azt még nem mondtuk, hogy honnan is érkezett a többi versenyző. Rajtunk kívül Magyarországról még Arad másik testvérvárosából, Hódmezővásárhelyről, az ottani két gimnáziumból jöttek diákok. Egy részük a „szögedi, ö-s” nyelvjárásban beszélt. Erdélyen kívül még Óbecséről, Szerbiából érkeztek. Ők egy érdekes, zárt e-t használtak. Az erdélyiek is kicsit máshogy beszéltek, de azt nem lehet megmondani, hogy mi ejtettek másképp. Miután mindenki előadta versét, és az eredményhirdetésre vártunk, elmentünk a közeli református templomba, amit röviden bemutattak, ezután elénekeltük a 42. zsoltárt.

Délután a 7.-től a 10. évfolyamig beosztottak minket 4 fős csoportokba, és a Szabadság-szobor alakjaival kapcsolatos témára kellett egy rövid színpadi jelenetet készítenünk. Amíg mi felkészültünk, a két felsőbb évfolyamosok szónokversenyen vettek részt, az aradi vértanúk védőbeszédét kellett előadniuk. A jeleneteken nagyon sokat nevtünk, mert sokszor elég komolytalanokra sikerültek, de persze volt néhány nagyon jól kidolgozott is. Persze később a pontozással nem mindenki értett

egyet. Ez viszont egy nagyon jó alkalom volt arra, hogy jobban megismerjük egymást. A végén már úgy éreztük, hogy egy hét múlva már egy nagyon összeszokott, több mint 40 fős társaság lennénk. Csak sajnós erre nem került sor... Aznap este még a közeli Pécskára látogattunk, ahol egy rövid városismertetés után egy 4 fogásos, finom vacsora várt minket.

Másnap elmentünk Máriaradnára, ahol sokan a fáradtságtól majdnem elaludtak a templomban. Következő állomás Világos volt, ahol a Bohus kastélyban megtekinthettük azt a szobát és asztalt, ahol aláírták a fegyverletételt. A visszafelé vezető úton Bányai Gyuri bácsi biztosította a jó hangulatot, azzal, hogy megénekelte a buszon levőket szabadságharcos és ismert népdalokkal.

Az eredményhirdetésről senki nem jött el üres kézzel, egy III. helyezést, több dicséretet és különdíjat kaptunk. Egy rövid városnézés és a Veszthely megkoszorúzása után hazaindultunk. Itthon már nagyon hiányzott az ott eltöltött négy nap, mert nagyon sok élménnyel gazdagodva értünk haza. Köszönet érte a szervezőknek, résztvevőknek, tanárainknak!

Andrásfalvy Csenge 8.b és Pajer Dorottya 7.b

Angol szépkiejtési verseny

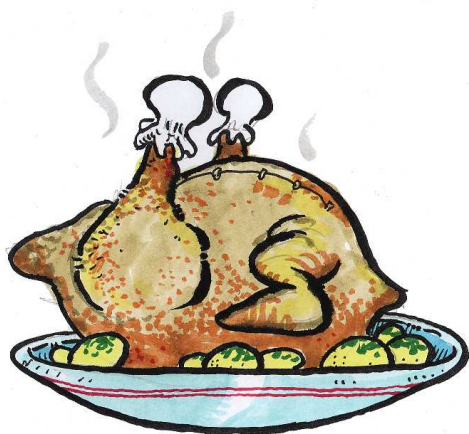
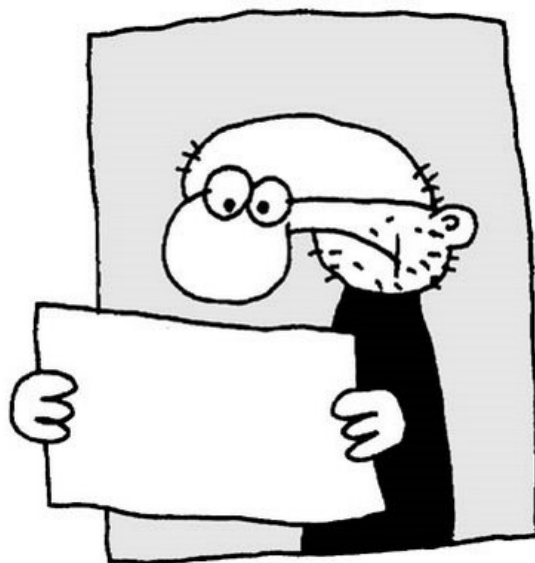
November utolsó péntekére hirdette meg a Mezőszél Általános Iskola az angol szép kiejtési versenyt. Tanáraink, Schmidt Ági néni és Pavlovics Zsuzsa néni már jó néhány hete adott egy-egy angol szöveget osztálytársamnak, Hergyó-Bencze Gábornak és nekem. Nagyon sokat gyakoroltuk a szép és kifejező olvasást, hangsúlyozást. Elérkezett a nap és még négy 6. osztályos iskolatársunkkal meg is érkeztünk a helyszínre.

Az első fordulón szerencsésen túljutottunk, ezután egy ismeretlen szöveget kellett rövid gyakorlás után szépen felolvasnunk. Próbáltam koncentrálni, úgy éreztem, jól sikerült!

Az eredményhirdetésnél nagy volt az izgalom, egyszer csak hallom a nevem: negyedik lettem! Ahogy sorolták a többi nevet, Gábor és a tanár néni egyre feszültebb lett, hát már csak az első helyezett van hátra és ő nem más, mint Hergyó-Bencze Gábor!

Nagyon örültünk neki! Örömünket fokozta a meglepetés: egy igazi Hálaadásnap „lakoma” várt minket! Ugyanis a zsűriben volt egy amerikai tanár, aki ezzel emlékezett meg az amerikai nép legnagyobb ünnepéről!

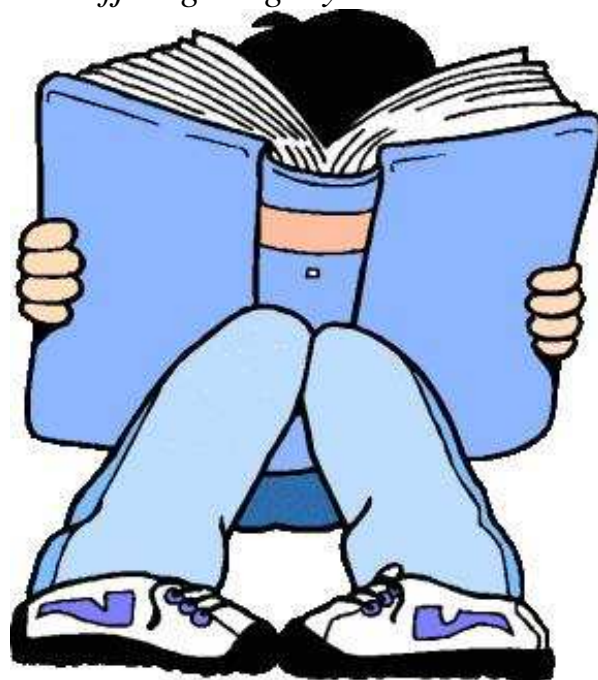
Brigovác Mirella 5.a

Közösen olvastuk a Tüskevárt

/1.rész/

Ebben a tanévben a 4.b osztályban az egyik olvasás órát arra fordítottuk, hogy közösen és otthon is Fekete István Tüskevár című ifjúsági regényét olvassuk és dolgozzuk fel. A feldolgozásnál olvasónaplót is használtunk, illetve egy-egy részből összefoglaló fogalmazást írtak a tanulók egyénileg. Ezeket a fogalmazásokat megosztottuk egymással. Szeretnénk nektek egy ki ízelítőt adni ezekből. Az első részt Piszér Attila 4.b. osztályos tanuló tollából olvashatjátok.

Kengyel tanár úr, aki matematika tanár volt, elkezdett feleltetni, és először Dubovánszkyt hívta ki a táblához. Majd visszaküldte és Jandát hívta. Janda után Kertész következett, őt követette Sós, aki beleszólt az órába. Miközben Kertész írta a feladatot Ladó Gyula Lajos figyelme elkalandozott annyira, hogy nem vette észre, Kengyel őt szólítja.

Pondoray Béla, azaz Bütyök bokán rúgta, mert Kengyel őt nézte szúrós szemekkel. Tutajos csak állt a katedrán. A felelés hármásra sikerült, és azt mondta Tutajosnak, hogy még abban is megbízhatatlan, amit tud. Tutajosnak sírni lett volna kedve, de Bütyök átcsúsztatott egy cédulát, ami ez állt.

-Menj utána, és kérd meg, hogy feleltessen újra!

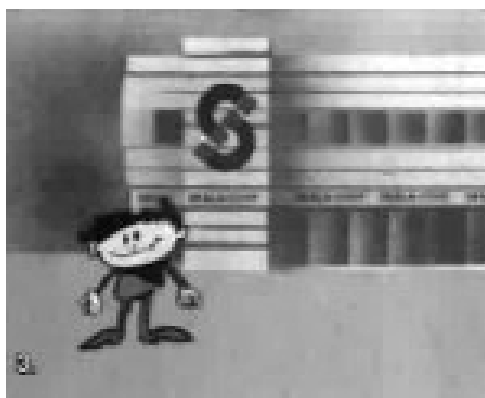
Tutajos Kengyel után ment, és megkérdezte, hogy kaphat –e egy újabb esélyt, és bocsásson meg amiért nem figyelt. Kengyel válasza nem nyugtatta meg a fiúkat.

A fiúk az iskola után, Bütyök mamájának segítettek ruhát hordani. Délután Bütyök átment Gyuláékhoz és Géza bácsiról kezdtek beszélgetni, aki Bütyök nagybátyja és távoli földrészen éli világát. Elérkezett a várva várt nap, a bizonyítványosztás. Az ötös matematika jegy láttán Tutajos biztos volt benne, hogy semmi sem akadályozhatja meg az utazást. A délután folyamán vendég érkezett Tutajosékhoz, mégpedig, a fiú anyjának testvére István bácsi. István egy nagy állami mezőgazdaság főagronómusa volt. Azzal a szándékkal jött fel Pestre, hogy magával vigye Tutajost, és átadja őt Matula bácsinak az öreg pákásznak.

Tanító: Simon Krisztina

Egy másik világ

Nincs is jobb, mint a belesüppedős fotelból nézni a kedvenc sorozatodat és közben sajtos pombar macikat rágcsálni... De mi ez? Vége a filmnek? Lustán kikászálódtam a fotelból, s majd hanyatt vágódom a meglepetéstől. Egy ódivatú szobában ülök, egy kemény fotelon, körülöttem mesesajtos dobozok és papírok

hevernek, a fekete-fehér tv-ben egy idéetlen figura azt éneкли, hogy: „Jól kijövök, ha bemegyek”, mármint a Skálába... Mi történik velem? Hol vagyok? A falakon fekete-fehér képek lógnak. Az egyiket mintha már láttam volna valahol... Mi ez a zakatolás?

Hisz ezt a képet a mami mutatta tegnapelőtt! Ezt mondta: „Ez itt az anyukád. Az én kicsi Ágikám 11

éves.”

Aha. Ez itt anya. De még mindig nem tudom, hol vagyok. Lássuk csak: a tévével szemben az ágy van. Pont úgy, ahogy anya mesélte. Nem lehet igaz! Anya régi szobájában vagyok? Már megint ez az idegtépő zakatoló huppogás...

- Anya! Légyszi, adj két forintot! Szeretnék venni egy gombóc fagyit!

Mi ez? Valami vicc? 2 Ft-ért fagyit? Oda én is megyek! Óvatosan kikukucskálok a kulcslyukon, és kikerekednek a szemeim. Látom a mamámat fiatalon, soványan, amint a zakatoló szerkezetre támaszkodva egy tépett frizurájú lánnyal beszélget. A szerkezetből folyik a víz. Mi ez a borzalom? Azt hiszem ez lehet a centrifuga amiről anya annyit mesélt.

Szóval nagymosás van...

De nézzünk utána a fagyügynek! A nagymamám egy bronz színű kétforintost nyom a rózsaszín karikafülbevalós lány kezébe, aki a pénzzel a markában elviharzik otthonról. Utána kell mennem. Ez lesz életem legnagyobb kalandja. Óvatosan kinyitom az ajtót, bár erre semmi szükség nem volt... Ez akkor derül ki, amikor hirtelen átsuhanok a nagyin. Magam is meglepődöm, hogy szellemszerű testemmel

követhetem anyukámat. Átmegyek a zebrán, meg egy rohanó Ladán, s ott állok a fagyizó előtt...

És megkapta a fagyit!

2 Ft-ért!

Nem hiszem el!

10 perc múlva már az iskolában ülünk, valami furi nyelven beszélnek. Talán ez az orosz óra.

Mivel egy kukkot sem értek, úgy döntök, bemegyek a városba, keresek egy Plázát, vagy egy Árkádot, hátha találok egy-két jó cuccot. Na, most már sejtem miről énekelt az a figura a tévében.

A sok kis Áfész Ábécé és Lilla butik között csak a Skála Coop-ba lehet bemenni, micsoda ruhák! Trapper farmer, Tisza cipő, Alföldi papucs...

Egy nő épp előttem fizet... Sehol egy bankkártya leolvasó! Megőrülök!

Az ábécékben csak zacskós tejet árulnak és 20 fillér a zsemle. Az utcákon a házak felett annyi drót húzódik, amiből arra a borzalmas tényre következtetek, hogy még nincs mindenkinél vezetékes telefon. A telefonfülkék előtt hosszú sorok állnak, úgy tűnik nem igazán vannak még mobilok. Egy utcatáblán olvasom: „Hétfői adásszünet? Hallgasson rádiókabarét!”

Adásszünet? Anyám!

Azonnal haza kell mennem!

Mikor átsuhanok az ajtón az Onedin család zenéje harsog a két tv csatorna valamelyikén.

Fáradtan roskadok le az ágyra és elaszom.

A következő pillanatban, amikor kinyitom a szemem, még a fülemben cseng a régi sorozat zenéje, de a szemem előtt már Demi Lovato bohóckodik SZÍNESBEN! Selena Gomez jelenik meg a képernyőn, azt kiáltja: Hurrá!

Szívemből szól!

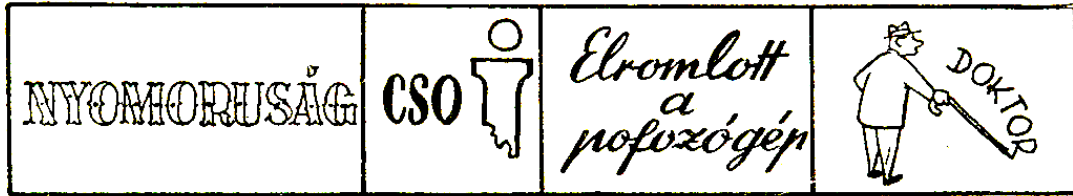
A „retró” fogalmazás kiötlője, Pintér Emma

Hon-és népismeret tantárgyra született ez a jól sikerült „retró” fogalmazás. Ha nem értenétek, vagy nem hinnétek el valamit, kérdezzétek bátran szüleiteket!

Folytatjuk rejtvényfejtő sorozatunkat. Reméljük, a kép alatti szavak segítenek a megfejtésben!

Ha mind a 20 megfejtést kitaláltad, csokijutalomért add le Pavlovicsné Zsuzsa néninek!

Jó szórakozást!

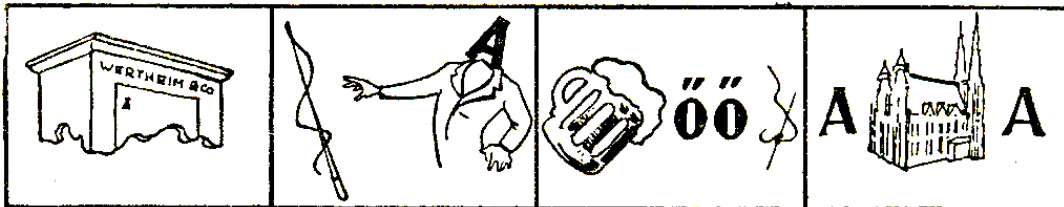

21. CIFRA

22. DARAB

23. CSAPNIVALÓ

24. CSINÁLTA

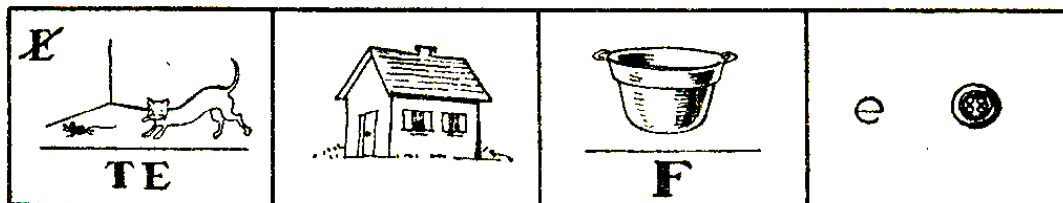

25. DARAB

26. DOB

27. DŰL

28. DÓM

29. EGERÉSZ

30. EGY

31. EGY ALATT

32. ECSKE, ÓCSKA

33. ELEJE

34. EGY
EGYEDŰL

35. FELE VEENDŐ

36. EGYIK,
MÁSİK

37. EGY OLDAL

38. ELÓTT

39. FOGY

40. ELÓTT

Te is elkészítheted sütés nélkül! Lepd meg vele a családod!

Kekszes krémes

Hozzávalók : 1 cs. kocka alakú háztartási keksz, 1,5 cs. vaniliás pudingpor, 2 db tojás, 7 evőkanál cukor, 1 evőkanál liszt, 12.5 dkg margarin, 7,5 dl tej, fél csomag zselatin;
Tepsi alját (30x22cm) kirakjuk a keksszel és a következő krémet tesszük rá:

A pudingport, a zselatint, a tojások sárgáját, a cukrot, a lisztet egy kevés tejjel csomómentesre kikeverjük.

Beleöntjük a tejszóba és sűrűre főzzük. Amíg forr, belekeverjük a tojások felvert habját és beledaraboljuk a margarint.

Óvatosan a kekszre merjük (nem öntjük!) és kirakjuk a tetejét is keksszel. Másnapra megpuhul és gyönyörűen lehet szeletelni.

Sütés nélküli almatorta

Hozzávalók: 1 kg alma, babapiskóták, 2 csomag vanília pudingpor, 4,5 dl víz, cukor, fahéj, citromlé.

Egy kapcsos tortaformát kirakunk jó szorosan babapiskótával. A lereszelt almát puhára pároljuk 2 dl vízben. A pudinporokat elkeverjük 2,5 dl vízben és az almára öntjük. Sűrűsödésig főzzük. Megédesítjük ízlés szerinti cukorral, fahéjjal és egy kevés citromlevet adunk hozzá. Jól elkeverjük és melegen a piskótára öntjük a felét. Újabb babapiskóta-sor következik (picit bele is nyomkodhatjuk az almába), majd az alma másik fele. Elsimítjuk és betesszük a hűtőbe megszilárdulni. Mikor kihűlt felveszünk kb 1,5 - 2 dl HULALA tejszínt és vastagon az almára simítjuk. A tejszín tetejére csokit reszelünk vagy csoki tortadarát szórunk. Pár órát pihentetjük, miután kivettük a tortaformából szépen lehet szeletelni. Nagyon egyszerű elkészíteni, mutatós és nagyon finom süti!

Egyszerű banános süti

Vegyél kicsi kör alakú piskótatallért. Két piskótatallér közé tegyél egy kb. fél cm-es banánkarikát. Középen tűzd össze fogvájóval. Készíts egy sűrű vanília pudingot. Mártsd bele az elkészített, összetűzött banános piskótákat a meleg pudingba és helyezd őket sütőpapírra.

Másnap a legfinomabb amikor megpuhul a piskóta és összeérik a banánnal. Bármilyen pudingba, vagy olvasztott csokiba is mártható.

Iskolai dolgozatokból

Ady Endre szülei: Góg és Magóg.

Juhász Gyula egyik legszebb szerelmes verse az Anna ökör.

A költők csak akkor tudnak jó verseket írni,
ha homlokon csókolja őket egy mázsa.

Caesar utolsó szavai ezek voltak:
"Te is fiam, Brumi!"

A tengerszint emelkedését dagálynak, a
süllyedését apámnak nevezzük.

A világ legnagyobb sodrású folyója az Anakonda,
melynek őserdeiben rengeteg amazonas él.

Amerikában, a Sziklás-hegységben
rengeteg gizi medve él.

A medvéknek több fajtája van:
barnamedve, fekete medve, jegesmedve
és Micimackó.

**Minden kedves olvasónknak
áldott karácsonyi ünnepet, boldog új esztendőt
és a téli szünetre (december 19. – január 2.) jó pihenést kívánunk!
Találkozunk 2011. január 3-án!
Ne felejtsetek el, B héttel kezdünk!**